Báthori Csaba

Ki látna meg?

Évente egyszer, vagy csak fényes ősszel
látszani, mint messze Fidzsin az algák,
vagy mint ki rengő tengeren merült el
s mélységre váltotta elmúlt hatalmát,

ahol már nem szivárog félre egy csepp
szándék sem, s úgy ragaszkodsz a talajhoz,
mint régi hajóroncsok célja vesztett
rönkjei, s nem tudod, elvisz vagy elhoz

az a hullám, amely régóta ringott
már mozdulatlan is érted zuhogva,
mint édes bukásod rejtett motorja.

Ki más látna engem a te szemeddel?
Napot gyümölcsöz hajnalban a tenger,
míg te felkelted örök ragyogásod.